

מפקד גדוד בגולני נגד הוותיקים שמשפילים חיילים צעירים: "זה לא המוסר שלנו"

התופעה של ותיקים בפלוגות חי"ר שמעבירים את הלוחמים הצעירים **טקסים משפילים** הגיעה לשיא לפני כמה חודשים כשמפקד גדוד 13 שרף דגלים וסמלים של ותיקי הפלוגה שלו • היום הוא מדבר בפעם הראשונה על התופעה וטוען שתחת פיקוח והגבלות - צריך דווקא לשמר אותה: **"חייל שפוגע בחייל אחר כדי להרגיש טוב עם עצמו? מעדיף לאבד אותו"**

06:57 פורסם 12/07/21 | N12 | ניר דבורי

פרשת טקסי החניכה המשפילים ללוחמים הטריים טלטלה את גדוד 13 של גולני והציפה שוב את אחד האתגרים הגדולים בפיקוד - יחסי צעירים-ותיקים. זה קרה בקו עזה לפני חמישה חודשים. לוחמים בגדוד ערכו טקסים פרטיים והעניקו את דגלי הפלוגה, דסקיות וסמלים תוך שהם משפילים לוחמים צעירים.

"לא הופתעתי שהדבר הזה קיים", מודה המג"ד היוצא אבי מרציאנו. **"השאלה מתי זה יוצא מהפרופורציה הרלוונטית.** זו בדיוק הנקודה שבה צריך את המבוגר האחראי, גם בהיבט הערכי-נורמטיבי, שישים את הגבולות. זו הנקודה שבה נכנסים לתמונה המפקדים.

"גיליתי שמעבירים את זה מדור לדור עם שילוב של קצת אלימות וקצת חריגה מהערכים שאנחנו מדברים עליהם", הוא מתאר. "יכול להיות שגם מי שקיבל את זה אפילו שיתף פעולה ואמר 'זה בסדר'. אנחנו אומרים להם: 'חברה, לא. מספיק, לא יהיה'. כשזה עדיין קורה, אז אתה יוצא אליהם שוב.

אנחנו במערכה ערכית כל הזמן.

אבי המג"ד מחליט לשרוף את הדגלים והסמלים, והאש מתלקחת מחוץ לגדוד. זה הרגע שבו ותיקים שהשתחררו נקראים על ידי לוחמי הגדוד להצטרף למאבק. "באנו לתמוך בפלוגה ולהבהיר שלשרוף דגל של גולני זה כמו לשרוף דגל ישראל", הם קראו. "באנו לחזק את הלוחמים. **אתה לא תפגע לנו במסורת של שנים** ודורות של לוחמים. לשרוף דגל גולני זה כמו לשבור ללוחמים את המורל. אנחנו לא ניתן לזה לקרות.

המג"ד היוצא מבהיר שלהעברת סמלי הגדוד מדור לדור חשיבות רבה וטוען שתחת פיקוח והגבלות - צריך דווקא לשמר אותה. "לוחם ותיק מחליט מתי הוא נותן כיסוי דסקית עם הסמל של הפלוגה ללוחם צעיר? לא. הלוחם הצעיר הזה, ביום שבו הוא דרך בפלוגה, אם נפתחת מלחמה הוא הולך להילחם תחת דגלה של הפלוגה הזאת. יש לזה המון ערך ואף לוחם אחר לא יחליט מתי. אם מישהו יחליט מתי - זה יהיה המ"פ".

על הצעד החריג של שרפת הדגלים והסמלים הוא אומר: "בפסח אנחנו לא חייבים לשרוף את החמץ, אנחנו יכולים סתם לזרוק אותו. אבל לפעולה הזאת יש משמעות גם סמלית וגם מהותית". לדבריו, "זה לא אירוע חיובי, זה אירוע שלילי. ברור שזה אכזב אותי. אף מפקד לא רוצה לראות אירוע שכזה".

השבוע הוא מסיים את הפיקוד על הגדוד וזו הזדמנות לשמוע איך זה נראה היה בעיניים שלו. "אני מה זה אוהב אותם", הוא אומר. "אוהב אותם שאני מוכן שהבן הקטן שלי, שקוראים לו אלון על שם העץ של גולני, יהיה כמותם. מחר בבוקר אני חותם אם אצליח להביא אותו לפן הערכי שיקום, יתגייס לגולני, יעבור מסלול וישרת

פה שלוש שנים. חשוב שיהיו סמלים וחשוב שיהיו דגלים. יותר מזה, אני רוצה שיהיה דבר כזה. אני רק רוצה שזה ייראה קצת אחרת ולשמחתי אנחנו בכיוון".

אבי מודה שהגדוד איבד חיילים פוטנציאליים בעקבות החלטותיו. "**אני מעדיף לאבד אותם**. זה לא עולם הפוך? האם אני צריך לאבד בגלל זה לוחם שמתעסקים איתו בשטויות? **מי שבשביל להרגיש טוב עם עצמו צריך לפגוע במישהו אחר**, אני חושב שיש לו בעיה תפיסתית וזה לא המוסר שאנחנו גדלים עליו".

התופעה הזו היא חלק מתרבות שמושרשת ביחידות הלוחמות ואין כמעט מפקד שלא נתקל בה. הצבא נאבק בה, לעתים נראה שמצליח, ואז היא שוב חוזרת - אולי כי זה חלק מההווי בפלוגות. המפקדים נדרשים לקשב ולסמכות כדי לעצור זאת לפני שהמצב ידרדר.

"אולי לפעמים אנחנו קצת ברדק, אבל אנחנו משתדלים מאוד", אומר אבי המג"ד בחיוך. "החטיבה הזאת יודעת להילחם הכי טוב שיש, באמת הכי טוב שיש. אני חושב שמי שבא לגולני - בשביל זה הוא מגיע. הוא רוצה להיות לוחם. בגולני אתה תמצא את המקום שלך. אנחנו, המפקדים, נעזור לך למצוא את המקום שלך, גם אם לא חשבת שיש לך מקום."

הערת זיכרון סטופ:

סוף סוף אנחנו רואים מפקד שמבין את התהליך השלילי ואת הצורך לנתב את צרכי גאוות היחידה, למסלול חיובי, שאין בו השפלה או פגיעה באחר.

יש גם תובנה שאין מדובר בפעולה פיקודית חד פעמית, אלא בצורך מוכח ברצף בלתי נגמר של פעולות בנושא.